

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА**УХВАЛА****ІМЕНЕМ УКРАЇНИ****21 грудня 2016 року**

Апеляційний суд м. Києва

у складі:

головуючого	Вербової І.М.
суддів	Поливач Л.Д. Шахової О.В.
при секретарі	Горак Ю.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві цивільну справу за клопотанням ДжейКейІкс Ойл енд Гес ПіЕлСі, ОСОБА_6., спільного підприємства «Полтавська газонафтова компанія» до Держави України, яку представляє Міністерство юстиції України, про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення від 14 січня 2015 року, винесеного Надзвичайним арбітром ОСОБА_5 за Арбітражним Регламентом Торгівельної палати міста Стокгольм, за **апеляційною скаргою** Держави України в особі Міністерства юстиції України на ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року, -

у с т а н о в и в :

У лютому 2015 року ДжейКейІкс Ойл енд Гес ПіЕлСі, ОСОБА_6., СП «Полтавська газонафтова компанія» звернулися до суду із вказаним клопотанням, посилаючись на те, що між ними та боржником (державою Україна в особі Міністерства юстиції України) виник інвестиційний спір щодо невиконання боржником своїх міжнародно-правових зобов'язань за договором до Енергетичної Хартії, згода на обов'язковість надана Верховною Радою України - Законом України «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії та Протоколу до Енергетичної Хартії з питань енергетичної ефективності і суміжних екологічних аспектів». Оскільки спір не було врегульовано заявники у січні 2015 року звернулися до Арбітражного інституту Торгівельної палати м. Стокгольм з клопотанням про призначення Надзвичайного арбітра та формування складу арбітражного суду.

14 січня 2015 року Надзвичайним арбітром ОСОБА_5 постановлено рішення за Арбітражним Регламентом Торгівельної палати міста Стокгольм, місце проведення арбітражу - Стокгольм, Швеція, за Арбітражним розглядом за позовом ДжейКейІкс Ойл енд Гес ПіЕлСі, ОСОБА_6. та СП «Полтавська газонафтова компанія» до держави України в особі Міністерства юстиції України, яким Державі Україні наказується утриматися від накладення рентної плати за користування надрами для видобування природного газу компанією СП «Полтавська газонафтова компанія» за ставкою вищою ніж 28 %, що була передбачена Податковим кодексом України до 31 липня 2014 року.

20 січня 2015 року та 6 лютого 2015 року заявниками на адресу Міністерства юстиції України було направлено листи щодо виконання вищевказаного іноземного арбітражного рішення, проте відповіді не надійшло.

Справа судами розглядалася неодноразово.

Справа № 757/5777/15-ц

№ апеляційного провадження 22-ц/796/15478/2016

Головуючий у суді першої інстанції: **Цокол Л.І.**

Доповідач у суді апеляційної інстанції: **Вербова І.М.**

Ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року клопотання задоволено - надано дозвіл на примусове виконання рішення від 14 січня 2015 року, винесеного Надзвичайного арбітром ОСОБА_5 за Арбітражним Регламентом Торговельної палати міста Стокгольм, місце проведення арбітражу - Стокгольм, Швеція, за Арбітражним розглядом № ЕА/2015/002 за позовом ДжейКейІкс ОЙЛ енд ГЕС ПіЕлСі (JKX OIL & GAS PLC), ОСОБА_6 та СП «Полтавська газонафтова компанія» до держави України в особі Міністерства юстиції України, відповідно до якого: Державі Україні наказується утриматися від накладення рентної плати за користування надрами для видобування природного газу компанією СП «Полтавська газонафтова компанія» за ставкою вищою ніж 28 %, що була передбачена Податковим кодексом України до 31 липня 2014 року. Цей Наказ застосовується від дати його прийняття до визначення забезпечувальних заходів основним Складом арбітражного суду по цій справі. Інші клопотання заявників залишаються без розгляду. Наказ про здійснення забезпечувального платежу не видається. Рішення про витрати на надзвичайний розгляд не ухвалюється (том II, а. с. 32-35).

Ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 17 вересня 2016 року ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року скасовано та постановлено нову ухвалу, якою відмовлено в задоволенні клопотання (том II, а. с. 164-169).

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24 лютого 2016 року касаційну скаргу Гелетія М.В., який діє в інтересах ДжейКейІкс Ойл енд Гес ПіЕлСі, ОСОБА_6., СП «Полтавська газонафтова компанія» задоволено частково, ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 17 вересня 2015 року скасовано, справу передано на новий розгляд до суду апеляційної інстанції (том III, а. с. 109-112).

Ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 17 травня 2016 року ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року залишено без змін (том III, а. с. 160-165).

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 2 листопада 2016 року ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 17 травня 2016 року скасовано, справу передано на новий розгляд до суду апеляційної інстанції (том IV, а. с. 199-201).

В апеляційній скарзі представником Міністерства юстиції України ставиться питання про скасування ухвали суду у зв'язку з тим, що вона суперечить вимогам матеріального та процесуального закону, та постановлення нової ухвали про відмову в задоволенні клопотання.

Представник Міністерства юстиції України посилається на ті обставини, що суд першої інстанції дійшов помилкового висновку про доведеність вимог клопотання. Зазначає, що 13 листопада 2014 року заявниками направлено повідомлення про спір до Адміністрації Президента України, яка не є органом, відповідальним за здійснення захисту прав та інтересів України під час урегулювання спорів, у закордонних юрисдикційних органах за участю іноземного суб'єкта та України, відтак посилення суду на вказану дату, як на таку, з якої слід відраховувати тримісячний строк, є безпідставними.

Зазначає, що суд не послався на жодну норму, відповідно до якої Надзвичайний арбітр повинен керуватися при розв'язанні спорів тільки Арбітражною угодою, без врахування, при розгляді справи,

норм Договору до Енергетичної Хартії.

Наголошує, що виконання рішення від 14 січня 2015 року тягне за собою зміну розміру обов'язкових платежів, які встановлені Законами України, що суперечить ст. 21 Договору до Енергетичної Хартії. Вважає, що суд не з'ясував можливість настання негативних наслідків для держави Україна у вигляді значного зменшення надходження до бюджету держави платежів відповідно до Податкового кодексу України.

Також зазначає, що висновок суду про те, що виконання рішення Надзвичайного арбітра не встановлює інших правил ніж ті, що діють на території України, не відповідає обставинам справи, та сприяє порушенню публічного порядку держави Україна.

В суді апеляційної інстанції представник Міністерства юстиції України - Станецька О.В. апеляційну скаргу підтримала та просила її задовольнити.

Представники заявників ДжейКейІкс Ойл енд Гес ПіЕлСі, ОСОБА_6., СП «Полтавська газонафтова компанія» - Стеценко А.В., Шенк О.Ю. апеляційну скаргу просили відхилити, ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року залишити без змін.

Перевіривши законність і обґрунтованість ухвали суду в межах доводів апеляційної скарги, колегія суддів дійшла висновку, що остання підлягає задоволенню з наступних підстав.

З матеріалів справи вбачається, що між заявниками та боржником, що виник через невиконання боржником своїх міжнародно-правових зобов'язань за Договором до Енергетичної Хартії (надалі - «ДЕХ»), згода на обов'язковість якого була надана Верховною Радою України - Законом України «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії та Протоколу до Енергетичної Хартії з питань енергетичної ефективності і суміжних екологічних аспектів» № 89/98-ВР від 6 лютого 1998 року.

Як встановлено в рішенні, заявники є інвесторами у сенсі ст. 1 ДЕХ, Україна відповідно до 16(3) ДЕХ, висловила свою згоду на передачу спорів з інвесторами до Арбітражного Інституту Торговельної Палати м. Стокгольм.

13 листопада 2014 року Заявники надіслали Боржнику лист з пропозицією вирішення вказаного інвестиційного спору мирним шляхом відповідно до ст. 26 ДЕХ та відповідно до Угод про сприяння та взаємний захист інвестицій, укладених між: (і) Україною та Королівством Нідерландів, а також (іі) Україною та Сполученим Королівством Великобританії і Північної Ірландії.

7 січня 2015 року Заявники звернулися до Арбітражного Інституту Торговельної Палати м. Стокгольм (надалі - «Палата») з клопотанням про призначення Надзвичайного Арбітра і вжиття заходів забезпечення до моменту формування складу арбітражного суду відповідно до ст. 32(4) та Додатку II Арбітражного Регламенту Палати 2010 року (надалі - «Арбітражний Регламент»).

7 січня 2015 року Палата повідомила Боржника про Клопотання Заявників, надіславши повідомлення електронною поштою та кур'єром.

Згідно зі ст. 4 та 5 Додатку II до Арбітражного Регламенту Правління Торговельної Палати 8 січня 2015 року поінформувало сторони про винесення таких рішень: (і) про призначення Професора ОСОБА_5 Надзвичайним Арбітром і (іі) визначення міста Стокгольм місцем проведення процедури.

ОСОБА_5 8 січня 2015 року надав Палаті свою згоду на призначення його звичайним арбітром (надалі - «Надзвичайний Арбітр»), про що Палата повідомила сторони того ж дня.

9 січня 2015 року, Професор ОСОБА_5 письмово звернувся до сторін з метою встановлення часового графіку процедури:

12 січня 2015 року, о 17:00 (час за Гринвічем) - строк подання відповіді Україною;

13 січня 2015 року, о 15:00 (час за Гринвічем) - телефонна конференція на вимогу сторін;

14 січня 2015 року, о 10:00 (час за Гринвічем) - строк подання остаточних коментарів сторін, за наявності;

14 січня 2015 року, до кінця дня - строк винесення Рішення Надзвичайним Арбітром.

Заявники 9 січня 2015 року поінформували Надзвичайно Арбітра та Україну про те, що вважають за необхідне провести телефонну конференцію 13 січня 2015 року о 15:00 (час за Гринвічем).

На підставі Додатку II, ст. 8 (1) Арбітражного Регламенту Палата 12 січня 2015 року повідомила сторони про задоволення прохання Надзвичайного Арбітра щодо продовження строку розгляду клопотання та винесення рішення до 14 січня 2015р.

12 січня 2015 року Надзвичайний Арбітр надіслав повідомлення сторонам та Палаті про наступне: він був повідомлений Палатою про те, що Україна отримала повідомлення про розгляд клопотання; він не отримував жодної відповіді від України у визначений строк до 12 січня 2015 року, 00 (час за Гринвічем); підтвердив те, що конференція, запланована на 13 січня 2015 року о 15:00, відбудеться.

У попередньо узгоджений час телефонна конференція відбулася 13 січня 2015 року.

Заявники в погоджений Надзвичайним Арбітром час 14 січня 2015 р. до 10:00 (час за Гринвічем) подали свої остаточні коментарі. 14 січня 2015 року о 17:25 (час за Гринвічем) Надзвичайний Арбітр постановив Рішення, яке є предметом цього клопотання.

Україна не приймала участі в арбітражному розгляді.

Як видно з листа заступника Міністра юстиції України з питань європейської інтеграції пана Антона Янчука від 16 січня 2015 року, Міністерство юстиції отримало сповіщення про призначення Професора ОСОБА_5 Надзвичайним Арбітром та про направлення відповідного клопотання.

19 січня 2015 року заявники звернулись до Надзвичайного Арбітра з клопотанням про виправлення кількох опісок у Рішенні. Надзвичайний Арбітр надіслав запит Україні про надання відзиву до 21 січня 2015 року на клопотання Заявників про виправлення опісок.

Україна своїх пояснень з цього приводу не надала.

21 січня 2015 року Надзвичайний Арбітр постановив виправлене Рішення.

Задовольняючи вказане клопотання, суд першої інстанції виходив з того, що рішення ухвалено у відповідності до положень Регламенту, який був чинним на момент подання заяви про призначення Надзвичайного Арбітра, а також вказане рішення спрямовано на запобігання порушенням інтересів заявників та запобігання завдання невідворотних наслідків щодо нього, не встановлює жодних інших правил ніж ті, що діють на території України та стосуються виключно заявників.

Також суд першої інстанції виходив з того, що відсутні передбачені законом підстави для відмови в задоволенні клопотання, оскільки боржник не довів, що не дотримано строку для врегулювання спору мирним шляхом, а Міністерство юстиції України було належним чином повідомлено про призначення надзвичайного арбітра, його рішення прийнято згідно з арбітражною угодою та відповідно до положень Арбітражного регламенту. Також суд зазначив, що відсутні підстави вважати, що іноземне арбітражне рішення порушує публічний порядок і загрожує інтересам держави.

Проте, з таким висновком суду першої інстанції колегія суддів не може погодитися, з огляду на наступне.

Як вбачається з матеріалів справи, 14 січня 2015 року Надзвичайним арбітром ОСОБА_5 за Арбітражним Регламентом Торговельної палати міста Стокгольм було винесено рішення в арбітражній справі № ЕА/2015 /002 за позовом «ДжейкКейКс Ойл енд Гес ПіЕлСі», ОСОБА_6. та СП «Полтавська газонафтова компанія» до держави Україна, яким боржнику наказувалось утриматись від накладення рентної плати за користування надрами для видобування природного газу компанією СП «Полтавська газонафтова компанія» за ставкою вищою ніж 28 %, що була передбачена Податковим кодексом України до 31 липня 2014 року.

Судом встановлено, що правовідносини у вказаному спорі регулюються Нью-Йоркською Конвенцією про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року, ратифікованою Україною 10.08.1960 р., Регламентом Арбітражного інституту Стокгольмської торгової палати, який для України набув чинності 07.06.1959 р., Договором до Енергетичної Хартії, який був ратифіковано Україною 36.02.1998 р.

Згідно з ч. 1 ст. V Нью-Йоркської Конвенції про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року у визнанні та приведенні до виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тої сторони, проти якої воно постановлене, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де запитується визнання та приведення до виконання, докази того що:

- Склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді сторін або, за відсутності такої, не відповідали закону країни, де мав місце арбітраж;
- Сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла надати свої пояснення;
- Зазначене рішення винесено зі спору, що не передбачений чи не підпадає під умови арбітражної угоди чи арбітражного застереження в договорі, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди.

Крім того, відповідно до ч. 2 вказаної статті Конвенції у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій запитується визнання та приведення до виконання, виявить, що визнання та виконання цього рішення, суперечить публічному порядку країни, де запитується визнання та виконання арбітражного рішення.

На підставі ст. 396 ЦПК України клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено з підстав, визначених ч. 2 цієї статті.

Зокрема, пунктом 7 ч. 2, передбачено, що в задоволенні клопотання може бути відмовлено, якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України.

Згідно з роз'ясненнями, що містяться в п. 12 постанови Пленуму Верховного Суду України від 24.12.1999 № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України», під публічним порядком розуміється правопорядок держави, визначальні принципи і засади, які становлять основу існуючого в ній ладу (стосуються її незалежності, цілісності, самостійності й недоторканості, основних конституційних прав, свобод, гарантій тощо).

Також згідно зі ст. 12 Закону України «Про міжнародне приватне право» норма права іноземної держави не застосовується тоді, коли її застосування призводить до наслідків, явно несумісних з основами правопорядку (публічним порядком) України.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів регулюються Податковим кодексом України, пунктом 1.1 ст. 1 цього Кодексу, визначено вичерпний перелік податків та зборів, що

справляються в Україні, порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права й обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового законодавства.

Відповідно до п. 7.3 Податкового кодексу України будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Лише Податковим кодексом України визначені підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування.

Постановлене арбітражне рішення всупереч вимогам Податкового кодексу України фактично призведе до зміни ставок рентної плати за користування надрами для видобування природного газу для юридичної особи - СП «Полтавська газонафтова компанія» з 55 до 28 відсотків.

Отже, надання судам компетенції змінювати розміри податків/обов'язкових платежів у супереч нормам Кодексу було б порушенням встановлених у державі основоположних, визначальних принципів оподаткування, тому визнання та виконання Арбітражного рішення порушує публічний порядок держави Україна.

Крім того, в результаті вказаних змін ставок рентної плати Державний бюджет України у 2015 році понесе втрати.

Як видно з повідомлення Державної фіскальної служби України (том I, а. с. 186), втрати Державного бюджету України у 2015 році у разі зміни ставки рентної плати СП «Полтавська газонафтова компанія» із 55 до 28 відсотків оцінюються у розмірі 597,25 млн. грн. при умові збереження обсягу видобування природного газу на граничній ціні 8 900 грн./тис. м куб. згідно з постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг від 26.02.2015 року № 227.

При цьому оціночні втрати Державного бюджету України за квітень-грудень 2015 року можуть скласти 447,93 млн. грн.

Вказані втрати Державного бюджету України можуть призвести до погіршення економічного стану держави, оскільки зменшать надходження до бюджету держави платежів, які справляються з податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.

Приведені обставини є підставами, передбаченим ч. 2 ст. V Нью-Йоркської Конвенції та п. 7 ч. 2 ст. 396 ЦПК України, для відмови у задоволенні клопотання Джейкейкс ойл енд Піелсі, ОСОБА_6., СП «Полтавська газонафтова компанія» про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення від 14.01.2015 року, винесеного Надзвичайним арбітром ОСОБА_5 за Арбітражним Регламентом Торгівельної палати міста Стокгольма.

Колегія суддів звертає увагу на те, що при постановленні ухвали про задоволення клопотання Джейкейкс Ойл енд Гес Піелсі, ОСОБА_6., спільного підприємства «Полтавська газонафтова компанія» про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення від 14 січня 2015 року, суд першої інстанції не звернув уваги на зазначені обставини, належним чином їх не перевіряв, не врахував положення ст. V Нью-Йоркської Конвенції про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року та ст. 21 договору до Енергетичної Хартії, внаслідок чого дійшов помилкового висновку по суті клопотання.

Так, Міністерство юстиції України, яке представляє у наведеному вище спорі державу Україна, заперечувало проти задоволення клопотання Джейкейкс Ойл енд Гес Піелсі, ОСОБА_6., СП «Полтавська газонафтова компанія», зазначаючи, що рішення надзвичайного арбітра порушує публічний порядок та загрожує економічним інтересам України.

Відповідно до ст. 26 (2) Договору до Енергетичної Хартії та Заключного акту до неї, ратифікованого Законом України «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії та Протоколу до Енергетичної Хартії з питань енергетичної ефективності і суміжних екологічних аспектів», передбачено, якщо такі спори не можуть бути розв'язані відповідно до положень пункту (1) протягом трьох місяців від дати прохання будь-якої із сторін в спорі про мирне розв'язання, то спір, за вибором інвестора, що є стороною в спорі, може передаватися для розв'язання до визначених органів та осіб.

Тобто зазначеною нормою міжнародного права передбачено дотримання тримісячного строку мирного врегулювання спору.

Заявники надіслали відповідне повідомлення про спір до Адміністрації Президента України, який не є органом, відповідальним за здійснення захисту прав та інтересів України під час урегулювання спорів, розгляду в закордонних юрисдикційних органах справ за участю іноземного суб'єкта та України. Таким органом є Міністерство юстиції України.

Тобто мало місце порушення терміну, передбаченого законом, для звернення до Арбітражного інституту Міжнародної торгівельної палати м. Стокгольм з клопотанням про призначення надзвичайного арбітра.

Крім того, суд не звернув уваги на підпункт b ч. 1 ст. V Нью-Йоркської конвенції, в якій зазначено, що у приведенні до виконання арбітражного рішення може бути відмовлено, якщо сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд, або з інших причин не могла надати свої пояснення.

Так, Міністерство юстиції України зазначало, що клопотання про проведення надзвичайного арбітражу було подано 7 січня 2015 року, а розгляд справи за процедурою проводиться протягом 5 днів, тобто з 7 по 11 січня 2015 року, усі з яких були неробочими (ст. 73 КЗпП України, розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 року № 1084-р «Про перенесення робочих днів у 2015 році»).

Отже, повідомлення Арбітражного інституту Міжнародної торгівельної палати м. Стокгольм, що надійшло до Міністерства юстиції України у святковий неробочий день 7 січня 2015 року електронною поштою, було зареєстровано та передано керівництву в перший робочий день - 12 січня 2015 року, тобто коли строк проведення арбітражу вже сплив.

Крім того, норми міжнародно-правових актів підлягають застосуванню у редакціях, чинних на час ратифікації та визнання Україною.

Разом з тим при проведенні надзвичайного арбітражу та призначення надзвичайного арбітра було застосовано Арбітражний регламент 2010 року в частині погодження на врегулювання інвестиційного спору, тоді як Закон України № 89/98-ВР «Про ратифікацію Договору до Енергетичної Хартії та Протоколу до Енергетичної Хартії з питань енергетичної ефективності і суміжних екологічних аспектів» прийнято 2 лютого 1998 року.

Згідно із ч. 4 ст. 338 ЦПК України висновки і мотиви, з яких скасовані рішення, є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи.

Таким чином, ухвалу суду назвати законною і обґрунтованою не можна, а тому вона підлягає скасуванню з постановленням нової про відмову в задоволенні клопотання на підставі п. 2 ч. 2 ст. 307 ЦПК України.

Керуючись статтями 303, 307, 312, 313-315, 317, 319 ЦПК України, колегія суддів

у х в а л и л а :

Апеляційну скаргу Держави України в особі Міністерства юстиції України задовольнити.

Ухвалу Печерського районного суду м. Києва від 8 червня 2015 року скасувати та постановити нову ухвалу.

У задоволенні клопотання ДжейКейІкс Ойл енд ГесПіЕлСі, ОСОБА_6., спільного підприємства «Полтавська газонафтова компанія» до Держави України, яку представляє Міністерство юстиції України, про надання дозволу на примусове виконання іноземного арбітражного рішення від 14 січня 2015 року, винесеного Надзвичайним арбітром ОСОБА_5 за Арбітражним Регламентом Торгівельної палати міста Стокгольм, - відмовити.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена в касаційному порядку безпосередньо до суду касаційної інстанції протягом двадцяти днів з дня набрання законної сили.

Головуючий

І.М. Вербова

Судді:

Л.Д. Поливач

О.В. Шахова